

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

כתובות - מ"ה

1. אלו שלש מדות נאמרו בנערה המאורסה שזינתה?

א. כשהעידו לאחר נישואיה שזינתה באירוסיה - סוקלין אותה על פתח בית אביה, כלומר ראו גידולים שגידלתם.

ב. כשהעידו וכשזינתה באירוסיה - סוקלין אותה על פתח שער העיר.

ג. כשזינתה בעודה נערה ועמדה בדיון רק כשבגרה - [להו"א] תידון בחנק שכיון שהשתנה גופה, משתנה מיתתה ונידונת כאילו זינתה כשהיא בוגרת.

2. המוציא שם רע על בוגרת שכנסה שזינתה בעודה נערה, אינו לוקה ואינו נותן מאה סלעים, וזוממיה נסקלין, מה דינה אם נודע שזינתה?

נסקלת, וביאר רבא שהטעם שלא אומרים שהשתנה מיתתה, כיון שדווקא שם חידוש הוא שהרי 'נכנסה לחופה ולא נבעלה' שזינתה בחנק, ואילו

מוציא שם רע על אשתו לאחר הנישואין שהשתנה דינה מיתתה בסקילה ולא אומרים שמשנתה מיתתה.

ונדחה: שיתכן שהתחדש כך רק בארוסה ונהיית נשואה שלא השתנה גופה אלא רק דינה, אבל נערה ובוגרת שהשתנה גופה אכן ישתנה גם דינה.

3. היכן מצינו שנחלקו תנאים, האם כשהשתנה גופו משתנה גם דינו?

אדם שחטא ואח"כ התמנה למלכות או לכהן גדול משוח, לת"ק: מביא כשבה או שעירה לחטאת כהדיוט. לרבי שמעון: אם נודע לו שחטא רק לאחר

שנתמנה, פטור מקרבן כיון שהחטא בשעה שחייב קרבן יחיד והידיעה בשעת קרבן נשיא. משמע שלר"ש כיון שמשנתה גופם משתנה דינם.

ונדחה: מדברי ר' שמעון משמע שהולך גם אחר זמן הידיעה, אבל לא משמע שהולך רק אחר זמן הידיעה שא"כ היה צריך להביא קרבן פר או שעיר.

4. למסקנת הגמרא ביאר ר' יוחנן ש'סרחה ולבסוף בגרה' אכן נידונת בסקילה. מנין?

ביאר רבי אילעא - הנערה, לרבות זו שהיתה נערה כשזינתה וכעת היא בוגרת.

והטעם - שאעפ"כ המוציא שם רע עליה אינו נענש כיון שעקימת שפתיו - דיבורו גרם לו להענש ובשעה זו היא בוגרת.

משא"כ היא, מעשיה גרמו לה ובאותה שעה הייתה נערה.

5. נערה המאורסה שזינתה סוקלין אותה על פתח בית אביה. מה הדין אם אין לה פתח בית האב?

סוקלין אותה על פתח שער העיר היא. ובעיר שרובה עובדי כוכבים סוקלין אותה על פתח בית דין.

וכן בעובד ע"ז, סוקלין אותו על שער שעבד בו, ובעיר שרובה עובדי כוכבים סוקלין אותו על פתח בית דין.

המקור בע"ז: 'שעריך' זה שער שעבד בו. ולמדו מ'שעריך' שנאמר למעלה בפרשה. ומכך שנאמר 'שעריך' למדו - ולא שערי עובדי כוכבים.

המקור בנערה המאורסה: 'פתח' מפתח האמור במשכן, ופתח האמור במשכן משער, ושער משעריך האמור בע"ז.

6. מה דינו של המוציא שם רע?

ללשון א' - ת"ק: לוקה ונותן מאה סלע. רבי יהודה: לוקה, אבל מאה סלע חייב רק אם בעל. ונחלקו במחלוקת רבי אליעזר בן יעקב ורבנן דלקמן.

ללשון ב' - ת"ק: לוקה ונותן מאה סלע רק אם בעל. רבי יהודה: ללקות לוקה אף אם לא בעל [לרנב"י: מכת מרדות דרבנן. לר"פ: מדאורייתא ואם בעל

לוקה ממון] וכולה כראב"י.